Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quia fide obtulit ysaac cũ tẽptaretur: Nulla
q̃ppe alta causa fuit oblationis illi: nisi hec.
deinde exsequitur omnẽ sensũ. Non enim posset
dsqua dicere. qa habuit aliũ filiũ ex illo spabat
pmissionẽ impleri. ex ppta confidens illum
obtulit. Etiã unigenitũ inquit offerebat qui
repmissiones acceperat. Quid dicis unigenitũ.
Quid ismahel. ex quo erat. Vnigenitũ inquit. dico
quantũ adtinet ad rationẽ repmissionis. Pptea
addidit cũ dixisset unigenitũ uolens ostendere.
pptea unigenitũ est. addidit. adquẽ dictũ ẽ
quia in ysaac uocabitur t semen. hoc ẽ ex eo. Intu
eris quom mirat illud qd apd tarcha factũ est.
In ysaac inquit uocabitur tibi semen. ex offerebat
occidendũ filiũ. Deinde nequis putaret quo
desperans hoc fecit. ex p hoc pceptũ fidem illi
repmissionis amiserat. cognoscat qm reuera ex
hoc fidei fuit. si etiã ita fidẽ habuit. licet ui
deretur huic repugnare. si ñ repugnabat. Non
enim humanis ratiocinationib uirtutẽ di pen
sabat. sed fide cuncta gerebat. pptea ñ uereatur
dicere. qa ex emortuis potens ẽ suscitare ds.
Vnde eũ ex in parabolis recepit. hoc ẽ in exemplo.
In ariete inquit. Quom hoc ariete quippe
occiso. iste saluat est. Proinde pariete eum
accepit. illu pisto occidens. Hec autẽ forme